

Valgt blev: *Bækgaard, Ludvig Christensen, A. P. Hansen, Johs. Hansen, Jens Høyer, Jepsen Christensen, Johannes Jensen, Olof Jensen, Jensen (Aale), Jeppesen (Drusebjerg), H. P. Johansen, Kr. Johansen, J. R. Poulsen, Rasmussen (Flemløse) og Villemoes.*

Dernæst foretoges:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Oprettelse af en Byggefond.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 111).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Stensballe: Idet jeg kan henholde mig til mine Udtalelser ved dette Lovforslags første Behandling, skal jeg paa mit Partis Vegne tillade mig at anbefale at stemme imod Lovforslaget.

Buhl: Man maa lade Flertallet i dette høje Ting, at det vaager med moderlig Omsorg over sit Hjertebarn Kapitalen. I Gaar hørte vi, hvorledes man modsatte sig en Forhøjelse af Skatten paa Formueudbytte, i Dag gaar man endog saa vidt, at man forhindrer Kapitalen i at komme ind i produktivt Arbejde til en god Rente og under fuldt betryggende Vilkaar, blot af Skræk for, at Kapitalen skal komme ud i noget, som i mindste Maade har Karakter af en Statsforanstaltning, eller tilsyneladende blot derfor — det skal jeg komme til senere.

Den foreliggende Sag skulde i sig selv synes ganske ligetil. En stor og samfundsvigtig Produktion er ved at gaa i Staa paa Grund af Kredit- og Finansieringsvanskeligheder, først og fremmest som Følge af Kurstab på Laan paa langt Sigt. For at komme ud over disse Vanskeligheder foreslaas Oprettelse af en Byggefond, der skal kunne udstede Obligationslaan paa 5 Aar, hvorved Kurstab i det væsentlige vil kunne undgaas. Der vil derved kunne skabes Mulighed for, at Byggeriet igen kommer i Gang til Afhjælpning af den uhyggelige Arbejdsløshed og den truende Boligmangel. Havde man nu ikke Lov til at vente, at ogsaa Oppositionen vilde møde disse Bestræbelser, hvis gode Formaal rent menneskeligt set ingen dog vil bestride, med Velvillie og Forstaaelse? Men saa langt fra at vise den ringeste Imødekommenhed

har Oppositionen straks og kategorisk indtaget en fuldkommen afvisende Holdning overfor dette Lovforslag, en Holdning, som har umuliggjort al videre Forhandling. Der er et gammelt Ord, der siger, at i Nøden skal man lære sine Venner at kende, og saavel Venstre som det konservative Folkeparti har her vist deres sande Sindelag overfor kriseramte Arbejdere og næringsdrivende i Industri og Haandværk paa en Maade, som ikke er til at tage fejl af. Ved at rejse de flest mulige Tvivl og de størst mulige Betænkeligheder har man ganske simpelt søgt at kvæle dette Forslag i Dynerne, men de to Oppositionspartier kan være forvissede om, at i den kommende Tid vil de faa at se, at de Samfundsinteresser, som staar bagved dette Forslag, lader sig ikke undertrykke.

Det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) har endogsaa betvivlet, at der i det hele taget er Grund til at gøre noget i denne Sag. Jeg har ved Sagens første Behandling anført en Række Beviser for det modsatte, bl. a. henvist til, at der her i København kun er et ringe Antal ledige Lejligheder, medens det normale Behov i alt Fald ligger omkring 4 000, ja, Tallet er saa ringe, at det for Lejligheder paa fra 1 til 4 Værelser tilsammen ikke er mere end mellem 500 og 600. Men til de Ting, jeg hidtil har anført, vil jeg gerne have Lov til at føje endnu et Par. Der er, siden vi sidst behandlede denne Sag, fremkommet en Beretning fra Industrifagene, det vil sige den industrielle Arbejdsgiversammenslutning, for Tiden fra 1. September 1931 til 1. September 1932. I denne Beretning gøres der kort og klart nogle faa Bemærkninger om den foreliggende Situation paa Byggeomraadet, og med den ærede Formands Tilladelse vil jeg gerne læse dette lille Stykke op. Der staar her:

„For hele den store Del af Industrien, hvis Beskæftigelse staar i nøje Afhængighedsforhold til Byggevirksomheden her i Landet, har det, som man vil forstaa, virket ganske lammende, at Byggeriet, hvori der endnu henimod Slutningen af 1931 udfoldede sig en ret livlig Virksomhed, i indeværende Aar er gaaet saa godt som ganske i Staa, bl. a. begrundet paa de vanskelige Finansierings- og Kreditforhold.“

Se, det er, om jeg saa maa sige, rene Ord for Pengene, og jeg tror ikke, at man har flere Vidnesbyrd behov for at forstaa Alvoren af det, der her er Tale om. I øvrigt har vi ogsaa i disse Dage her paa Rigsdagen faaet dette understreget gennem den Henvendelse fra Byggefagene, der er